

מכתבים

י. ישר

כוח!

"העולם הזה" 1859, "האנשים שלנו בביירות", דיוקנותיהם של שני חיילי צה"ל שנהרגו בפעולה בביירות.

עתה, משעברו 30 יום מאז פעולת צה"ל בביירות, התפנתי לכתוב לכם מילות הערכה. על אף העובדה שאין אני מקוראי עיתונכם ולמרות שאינני שותף דעים עימכם — מרגישה אני חובה של ממש להודות ולשבח אתכם על המאמר. מכל העיתונים היוצאים לאור במדינה, הייתם אתם היחידים שפירסמתם כתבה אודות הנופלים באותה פעולה — שהיא כה אמיתית, מדויקת, אוהדת וחמה. אני — כדודתו של חגי מעיין ז"ל, מצאתי נוחם בעובדה כי ישנם אנשים במדינה היודעים להעריך דברים נכונה. י"ש כוחכם!

דפנה מעיין, תל-אביב

תעמולה

זולה

לא אדע היכן קראתי לפני שנים, על הישראלי היורד לרפובליקה הפדרלית, נוטל משרה של מפיץ-רוכל אצל יצרן למוצריניר, גרמני קשיש בעל עבר אופ-ייני. פונה בחורנו אל מנהלו של מיפעל מתכת, ומציג מרכולתו, ואיננו שוכח לציין את אושוויץ ואת דאקאו — ואת סבלותיו הוא. ומה יכול כבר לעשות מנהל מיפעל מתכת גרמני קשיש, בעל עבר אופייני קודמו? מצטייד בציוד משרדי למשך שנים! אבל דימעה לא יזיל בגין מחנות הריכוז. בודאי לא לאחר הביקור הי נ"ל והכתבה קבעה כלאחר יד, דרך אגב: צברנו כמונן לא היה במחנה ריי כוז. הוא פשוט גבה את המחיר!

ברמי

הירהרו אפיקור-סי זה עלה במוחי לנוכח שיבת האבל והזכרון בכנסת. הי כיצד יתכן אסון מהריד זה, פשע תת-אנושי זה לנצל לתעמולה זולה, קשורה למצב העכשווי-מירי במרחבנו! מה רצו כל הנכבדים להשיג עליידי זהו הפלס-טינים עם הנאצים? שהעולם יתייחס אל הנאצים מתוך אספקלריה אחרת, יזהה אותם עם הפלסטינים ויגיד: הם קמו על העוצמה היהודית? האמנם מישוה מתכוון לצמצם את מידת האחיות הרובצת על הרייך השלישי? האמנם רוצים נכבדנו, כי מאן-דוהו בעולם יגיד: ישראל מודה בפה מלא שהנאצים היו הפלסטינים של אן.

מי יפה את כוחם של מנהיגינו לנסות לשחרר, חלקית או טוטאלית, ישירות או בעקיפין, את הנאצים מאחריהם הנר ראה!?

מ.פ. ברמי, ראשון-לציון

פשיטת

רגל

בוירה הבינלאומית לא נחוצה הוכחה נוספת לפשיטת הרגל המדינית של הממ"ש של הזאת. לאחר ועידת בולוניה, רק פתי יאמין כי לא כך הובר בוירה הפנימית. מי ייתן ויהיה זה התחלת הסוף. יהודה רומנו, קריית-אחא

עמדה

אמיצה

האזנתי לשיחתו של אורי אבנרי בתוכנית הרדיו הטור השביעי על ועידת בולוניה, ואני מברך אותו על עמדתו האמיצה. מאחר ואינני חבר באף מפלגה, אני חושב שהרכב המישלחת לבולוניה, בה כל חבר ייצג גוף שונה, משקף את מחנה דורשי השלום וההבנה עם הפלסטינים בארץ.

הערכתי גם את דעותיו של אבנרי שפורסמו לפני כשנתיים בהארץ, על רשמיו מפגישותיו עם תושבי הגדה. אני עצמי פירסמתי מאז 1967 שמונה חוברות

כלבים במיצעד צה"ל 1952

— אר

כלבים במיצעד צה"ל 1973

והיום

לפני 21 שנה במיצעד שנערך בתל-אביב, היה יותר מכלב אחד במיצעד, אלא שאז הם היו קטנים ומסתמעים. באותו מיצעד, במיצעד 1952, היה כלב אחד גדול, שם שמו "אלה", איזה חבל לין הכלבים של אז, עם משרד-חטוננו, לא יזיק בבתי פות את העניינים בידים. יארגן קורס לנימוסי כלבים, לאן נגיש?

ברוך גרוך, חיפה

אני במקומכם הייתי מתביישת. האם זה כל מה שמצאתם לנכון להראות במיצעד צה"ל המפורז? כלב אחד קטן? יהודית סרבניק, תל-אביב

מיצעד

כלבי ישראל

"העולם הזה" 1863, "הכלב ש-ננב את המיצעד, על גלגל העולם שועים שהספקו למיצעד צה"ל יום העצמאות בירושלים.

נהייתי למראה צילומי הכלב שהפך לגיבור מיצעד צה"ל ביום העצמאות. אגב, יעניינו אותכם לדעת שאין זו הפעם הראשונה שכלבים משתתפים במיצעד צה"ל. האורח.

אד"מ תומר וכעלה

רבי-אהוף דדו ואשתו

מה עשו הקצינות?

מכות ברשות

השידור — המשך

"העולם הזה" 1857, "רחל המ-רחלת — חיותונאי שהיכה — לדיון?" על המכות בין כתב קול ישראל לענייני דת אילן גור, לי עמיתו לעבודה משה ננבי.

מצורף העתק מכתב ששלחתי לעמוס גורדון, מנהל חטיבת החדשות וענייני היום — שידורי ישראל (רדיו) ירושלים: הובא לידי קטע שנדפס בשבועון העולם הזה ובו סיפור על חילופי מהלומות בין כתב ענייני היום אילן גור וכתב אחר (נגב), וכי העניין הובא לבירור על-ידי קבוצת עובדים. כתבת העיתון מספרת כי אילן גור הוא חסר השכלה תיכונית וכי הוא מחוסן משום שהתקבל לעבודה בימי היותי מנהל המחלקה וכי אני דודו. ברצוני לציין:

(א) אילן גור התקבל לעבודה חודשים רבים לאחר שעזבתי את ניהול המחלקה (עזבתי כזכור ב"10.2.71).

(ב) מעולם לא המלצתי על קבלתו של גור לעבודה במחלקת ענייני היום ובכל מחלקה אחרת ברשות השידור.

(ג) מי כמוך יודע שאין בידי לא הכח, ואין לי ההשפעה כדי להכניס עובד שאינו רצוי לכל מיסגרת שהיא ברשות השידור. אלימלך רם, ואשינגטון